

„Hvad er for Resten det, jeg hører om Dem,“ sagde hun saaledes, efter at Pateren en Tid havde underholdt hende med en Fortælling om sin Afskedsvisit hos den gamle Etatsraad Hansted, hvor han havde været saa uheldig at støde paa den nye Kultusminister, der akkurat havde rakt ham to og en halv Finger. — „De har nok været en Slags Mellemand ved de sidste Underhandlinger mellem Pastor Hansted og hans Familie.“

„Hvorledes? Underhandlinger?“

„Ja, Fru Torm fortalte mig forleden, at De er bleven Etatsraad Hansteds Fortrolige i saa Henseende.“

„Hm! Har Fru Torm fortalt Dem det? Nu ja — forinden Etatsraaden rejste til Carlsbad, bad han mig ganske rigtig tale med Sønnen for endnu en Gang at forsøge at indvirke paa hans usalige Beslutning. Det er det Hele!“

„Man kan just ikke sige, at De har haft Held med Dem!“

„Nej desværre! Men altsaa — Frøken! — det var det, jeg vilde fortælle Dem om det unge Menneske, der for Tiden beklæder Kultusministerposten —“

„Altsaa ikke en Gang Deres Overtalelsesevne har kunnet udrette Noget! Tænk! . . . Og nu har